

נגדי — יהודים כעריבים. המושל הצבאי, גבר, אסר עלי לצאת מביתי; השוטר, עוד גבר, שומר בחוץ כדי לוודא שלא אבי רח; והחברה הערבית הנשלטת בידי גבר רים, מקיימת חוקים הכובלים והמבזים אותי כאשה. גברים, כולם גברים, ידי דים ואויבים כאחד — מייצגים אצלי את כל צורות הדכוי.

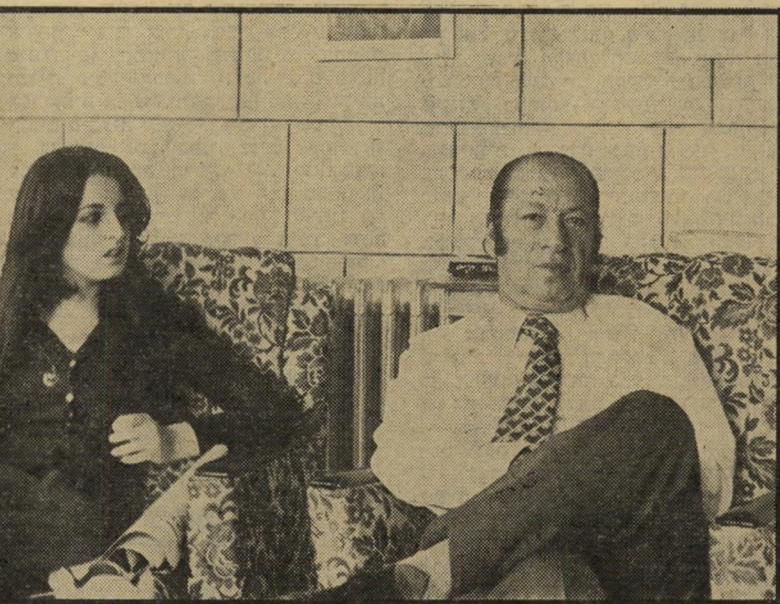
רמונה מויר
„חשתי כציפור שידעה את החופש“

(המשך מעמוד 53)
לא רציתי להכאיב לו, אך גם לא יכולתי להשלים עם המצב. מדוכאת, נהגתי לפרוש לחדרי ולקרוא את ספריה של סימון דהרובואר. בשור רת החופש שלה נשאה בחובה נחמה מור עטת עבורי, אבל הקריאה היתה דרך, אמנם בלתי מספקת, של בריחה.

אותה תקופה התחלתי לנהל יומן. לא היה לי איש שעימו יכולתי לשוחח, לא היה לי בפני מי לשפוך את לבי, וכך מי לאתי מחברות שלמות בהרהורים גלמודים על עצמי, על חיי ועל העולם סביבי. „נראה כאילו יש בי מעין שימחה ספוגי טנית שאני מפזרת בכל...“ כתבתי. „אבל אלה שמסביבי אינם מוכנים לקבל, קלות דעת, מעין זו... באשר לי, אני חושבת על ההווה בלבד, אני תופסת את הרגע החולף...“

יומני מגלה חוסר-סיפוק עמוק. הייתי חסרת-מנוחה ואומללה. חיי היו מחניקים, בלתי-נסבלים. אבל האם יכולתי לקרוא תגר על המסורת? פירוש הדבר היה הרס. המסורת היתה חוקה מאד, וגורלה של אמא היווה אזהרה קשה לצפוי לי אם אעז להתמרד. אבל איך יכולתי לסבול את הפגיעה הזאת בחופש שלי? זה נראה נורא לא פחות. חשתי כציפור שידעה חופש; שוב לא יכולתי לסבול את הכלוב. מה בסופו של דבר יכולתי לעשות?

עכשיו כשאני כלואה בבית חייב דאוד לקחת עליו את האחריות לכל מה שיש לעשות מחוץ לבית — קניות, טיפול בי ילדים ופגישות עם מוריהם. מובן ש דאוד מלא טרוניות על מעצרי, הוא לא פוסק מלהזכיר לי כי הייתי זאת אני שתמיד

דאוד מויר (עם הבת הבכורה, דיינה)
„להיות עקרת-בית הוא מצב נפשי“

באחד מבקוריהם של אורי אבנרי ורעיי תו רחל, אני אומרת להם: „יש לי שני סוהרים: אחד מחוץ לדלת, השני בפנים...“ רחל מתבוננת בדאוד ושוב בי ומנידה ראשה בהבנה.

אפילו כיום, כשאני במעצר-בית, יש גם חוגים המסתייגים ממני ומפעילותי. „למה את רק במעצר-בית?“ שואל אותי מישו בארסיות. „מדוע אינך בבית-הסו?“ ה? את בוודאי מיקרה מיוחד מאד אם הישראלים מפלים אותך לסובה...“ אני רר עדת מועם למישמע הרמו שאני נהנית ממעמד מיוחד אצל הישראלים...

יום אחד אני מלווה כמה מבקרים החור צה. כשהם עוזבים את הבית, אני יוצאת עימם עד לשער. אותו רגע עובר במקום הקצין מוריס מן המימשל הצבאי. כאשר הוא מבחין בי בחוץ הוא רותח מועם. הוא פונה אל השוטר וצועק: „אסור לה לצאת מן הבית! אני לא רוצה שהיא תראה את השמש!“

אסור לי אפילו לצאת החוצה להריח את הפרחים בגן האחורי. הפרחים פורחים עתה והגן יפה להפליא. אך נראה שאם אצא אליו אסכן את ביטחונה של מדינת ישראל...

סקייטלנד

חדש!!! לראשונה בישראל!

בואו להחליק על קרח סינטטי עם נעלי החלקה אמיתיות (עם סכינים) ערב בידורי משגע!!!! שכבש את אמריקה בסערה פתוח יום יום מ"מ 16.00 ועד 23.00 ובשבתות מ"מ 9.00 ועד 23.00 הכניסה (גם עם רכב) דרך שער המינהלה אוטובוסים: 21, 28, 48, 525, 526

גני התערוכה
ביתן 29

חזאות סטימוצקי

PENTHOUSE

גליון מיוחד!
* פוסטר צבעוני ענק — חינם.
* הערבי המשוחרר והמין. ועוד. במחיר — 69 ל"י בלבד.

יוני 1982 מס' 1
גיליון מיוחד

סטימוצקי

מועדון 5 לחרבות חרשה
רח' הס 5, חל-אביב

תוכנית ינואר
טל. 297263

* יום ה' 25.1
**הפגשתינאים:
שאלה הומנית
או נושא מדיני?**

המזרחן צבי אליפלג
ההיסטוריון ד"ר פולימן כשיר

התוכניות מתחילות בשעה 9 בערב
המועדון פתוח משעה 8 בערב
אמנים בחסות בית-הובן

חשתלת

ADL

צמחי בית וגן

אל תחמיצו
(כביש החוף ע"י געש)
קמליות נפלאות
שתילים ועציצים
פתוח גם בשבתות
וחגים 8-18

כביש החוף מכיוון נתניה: 200 אחרי קיבוץ נעש

חשתלת
נודי
חנות רכב
תל אביב

**קודק אצל קודק!
אגפא אצל אגפא!**

פיתוח ותמונות צבעוניים, במעבדות המקוריות! מבחר עשיר, בחנות המקצועית „פוטו-ברנר“ צלומי-פספורט, ביררע! קניה — החלפה — מכירה. בימי שלישי, סגור כל היום.

פוטו-ברנר
חיפה, רחוב החלוץ 30

כלי-נגינה

גיטרות — אקורדיונים
פסנתרים — אורגנים
מיתרים — חלקים

*** השאלה
* תיקונים
* מכירה**

א. גינצבורג, אלנבי 48 ת"א
פינת רח' גאולה, טלפון 03-57773

**קול השלום -
הקול שלך!**